

Flaget blev halet ned 5. maj 1945

Jens Randers (1930 – 2018), født og opvokset på Damgaard i Aarestrup, har skrevet om, hvordan han oplevede 5. maj i Aarestrup

Min bedstefar, Jens Christian Randers, der var født i Torsted 1864, hørte til de gamle anerkendte i byen. Han døde den 5. maj 1945 (befrielsesdagen). Jeg kan huske, at jeg oplevede befrielsen på en lidt speciel måde, idet vi midt på eftermiddagen måtte tage flaget ned som var hejst om morgenen. Normalt ville vi have hejst det på halv stang i anledning af dødsfaldet, men det kunne vi jo ikke, for så ville vi blive antaget for at være nazister. Bedstefar havde haft problemer med hjertet i nogen tid, og var meget optaget og bevæget over, hvad han havde hørt i radioen om befrielsen og kongens tale til befolkningen.

Damgården i Aarestrup

Jeg havde selv hele formiddagen assisteret Niels Jensen, som var fast daglejer hos fader og ringer ved kirken, med at ringe og kime freden ind. Da vi kom hjem og fik kaffe, lavet på hjemmebrændt rug, for man kunne ikke få kaffebønner under krigen, sagde bedstefar efter kaffen: ”Jens, kan du ikke spænde for jumben og køre mig til Gravlev. Jeg så ikke tyskerne komme ind, nu vil jeg gerne se englænderne”. Han havde hørt i radioen, at de ville komme op gennem Jylland, og der var rejst en æresport over hovedvejen ved Gravlev. Han ville dog først gå til barberen. Jeg gik på loftet for at finde det sølvbeslåede seletøj til hestene frem.

Pludselig hørte jeg nogen råbe

om hjælp. Det var min moster Mary, der var på vej op til gården og havde set bedstefar falde om. Jeg løb derned, og vi fik ham båret ind på Chaiselongen, hvor han straks udåndede. Selv om moster løb ud for at hente mor og faster, der var oppe på ”griseloftet” for at finde sølvtøjet frem, som var gemt der, fordi der havde verseret rygter om at tyskerne ville komme og tage det - der gik op til befrielsen mange rygter om, hvordan soldaterne stjal og røvede. Hverken mor eller faster nåede ned, inden han udåndede ved min side - hans barnebarn med samme navn som ham.

Døden skyldtes et hjerteslag formentlig fremkaldt i forbindelse med befrielsen og den megen uro i dagene deromkring. Han havde gennem længere tid haft problemer med hjertet. Han havde fra vinduet set, hvordan byens befolkning aftenen før, efter fredsbudskabet havde lydt i den illegale radio fra London om aftenen den 4. maj, var mødt op ved genforeningsstenen ved bydammen nedenfor gården og med sang og jubel givet udtryk for deres glæde over budskabet. Han havde med bevægelse hørt på Kong Christian den 10. tale og andre reportager i radioen om formiddagen.